

La violència masclista no s'ha aturat davant del COVID-19

Ens continuen assassinant! Ens continuen agredint!

Avui, Després de tres mesos de confinament tornem a la plaça.

En aquest mesos de confinament la violència masclista fins i tot s'ha incrementat, les dones i les criatures han hagut de conviure amb la parella agressora i el pare agressor. Per a totes ha estat un infern.

Altres dones en els casos de custòdia compartida han sofert violència al no tornar-li les criatures tot i tenir la obligació de fer-ho.

Les que ja patien una agressió o les que ho han començat a patir no han tingut tantes oportunitats de trucar a un servei o d'acostar-se a una entitat que les ajudes.

Aquesta crisi ens està donant la raó de tots aquests anys sortint al carrer a demanar que es posi en valor el treball de cures i el sosteniment de la vida. Ens hem mobilitzat perquè s'acabin les violències masclistes, la violència sexual, les discriminacions al món del treball, la precarietat

Des del primer moment del confinament, les entitats socials i feministes hem reaccionat, entre elles la Plataforma unitària contra les violències de gènere, hem buscat i trobat la manera de continuar donant suport a cada dona, escola o entitat.

Hem posat tots els nostres recursos humans i materials per canviar ràpidament la manera de fer a la situació de crisi sanitària i econòmica, inclosa l'endèmica d'emergència feminista.

I que ens trobem? Unes barreres administratives que persisteixen. Una falta de recursos tant escandalosa que arriben a posar en entredit l'esforç i la bona voluntat tant de les entitats feministes com de les institucions i professionals.

Amb la pandèmia del coronavirus, totes aquestes mancances s'han posat en ebullició.

Enfront de la situació tan dramàtica dels assassinats, les agressions de tot tipus de violència masclista contra les dones, les agressions sexuals i violacions, en definitiva la

vulneració dels drets de les dones a viure en llibertat i sense violència, no hem de fer cap pas enrere.

Hem de canviar models. El patriarcal no ens serveix, ben al revés ens colpeix. Els serveis essencials per la sostenibilitat de la vida han de ser serveis públics. La salut no pot continuar en mans dels que només miren els beneficis que en poden treure sense importar les persones.

Es parla molt de tornar a la normalitat amb una nova normalitat, però nosaltres no volem la normalitat de la violència masclista, les agressions sexuals i les violacions. Volem que sigui normal que no hi hagi patriarcat, que les dones siguem persones i tinguem el respecte dels homes. Volem estimar i ser estimades.

No volem una normalitat renovada que accepti les grans retallades socials en sanitat, ensenyament, que accepti el treball precari per una gran majoria de la població, una normalitat que faci créixer la bretxa salarial entre homes i dones, una normalitat que no té en compte la sostenibilitat del planeta.

A les nostres mans, juntes podem caminar en determinació cap aquesta construcció d'un món que posi en valor la cura de les persones, el transformi i acabi amb el patriarcat de fa quatre i mig milions d'anys.

Volem un món lliure de violències masclistes!

+++++

Ara us trameto amb tot el sentiment el comiat de la Plataforma i el meu personal a “TAMAIA, viure sense violència”,

Estimades companyes de TAMAIA, estimada Bea,

A finals dels 90, un grup de vocalies de dones de les Associacions de Veïns i Veïnes de l'Eixample, ens trobàvem per fer realitat els Drets de les dones a viure sense violència. Arrel d'un cas que vam entomar al barri de la Sagrada Família ens comencem a preguntar què passa amb la violència dels homes sobre les dones.

Ens adonem que no hi ha recursos per aquest cas. Parlem amb les companyes d'Acció conta la violència domèstica de 9Barris, amb les companyes del CAID d'Hospitalet, i ens adonem que per molt que hem lluitat en tots els fronts socials per els drets de les dones, el Dret a l'Avortament lliure i gratuït, per la Igualtat salarial, contra l'atur, per la llibertat sexual, per la no discriminació, i un llarg etc, la violència vers les dones, la del domini dels homes sobre les dones, no s'ha aprofundit no el coneixem prou.

I busquem i trobem a TAMAIA amb ja una llarga experiència pionera en l'atenció a les dones que passen per processos de violència masclista.

I així fem una formació al districte de l'Eixample amb més de 50 dones per saber què és això de la violència masclista, volem saber per poder enfrontar-nos i guanyar.

I ens comencem a conèixer i comencem a fer xerrades per els cinc barris de l'Eixample amb totes les que estan fent aquest camí. I anem a Ca la Dona per fer xarxa.

El novembre del 2002 fruit d'aquestes trobades amb diferents associacions i entitats, ens ajuntem moltes en la Plataforma unitària contra les violències de gènere, amb l'objectiu de fer incidència contra la violència masclista.

I fins ara.

Com ha dit la Bea, el més valuós de tots aquest anys és el que hem aconseguit gràcies a les xarxes que hem estat capaces de construir. I ens hem anat trobant amb TAMAIA en totes elles. Al Grup de violències del CNDC, amb la Llei 5/2008, el seu protocol, el desplegament. La incidència política al Parlament de Catalunya. Al Fòrum contra les violències de gènere que fem cada any. A Ca la Dona. Amb les companyes d'altres països.

Lluitarem a les institucions per un canvi de model amb els valors que ens heu ensenyat.

De ben segur que com dieu “les llavors que Tamaia ha anat sembrant” continuaran donant els seus fruits com fins ara...”Perquè la força de les dones és imparable i servirà de reflexió i toc d'atenció a qui té la responsabilitat institucional de fer veritables accions polítiques per a erradicar les violències masclistes”.

Fins sempre TAMAIA

Totes som TAMAIA

Plataforma unitària contra les violències de gènere

Juny 2020